BIBLIOTECA CENTRALĂ A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

ANUL XXII. Seria II — No. 592 4 pagini 5 LEI C. Marți 9 Iunie 1942

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Eucureşti

Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60
Telefoane: Secretariat . . 5.91.86
Provincia . . . 5.91.86
Tipografia . . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE
1 an . . . . . Lei 1200
6 luni . . . . . „ 600
Autorităţi, Instituţii, cluburi: 3000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR
Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/939
Administrator Delegat Al. Iliescu

O zi de football în Giuleşti

Obositor program eri în Giuleşti.

Matchuri multe, căldură şi jocuri de factură şi caracter diferit.

Şi lume destul de multă pentruca să putem constata o creştere a interesului pentru football.

Păcat însă, că grupările nu se prea întrec să ofere spectacole bune cu adevărat.

De pildă, primul joc — cel dintre Juventus şi C. F. R. (T. Severin) a fost la un moment dat prea monoton, pe lângă faptul că nu s'a marcat niciun goal. Şi — ghinion! — partida s'a mai şi prelungit, rezultatul fiind acelaş: 0-0.

Astfel că severinenii — conform regulamentului — s'au calificat pentru finală, cu Rapid.

Şi în timp ce oaspeţii au lăsat o frumoasă impresie prin jocul frumos, dar păcătuind printr'o ineficacitate exasperantă, Juventus a dat un definitiv vot de blam sitemului de joc pe care-l aplică, la care numai antrenorul mai ţine.

Caracteristica jocului: aproape complecta lipsă de shot la poartă, pe lângă monotonia jocului. Doi jucători care trebuesc reţinuţi: Mureşan şi Şumandean.

Universitatea a pierdut în faţa Rapidului şi după jocul de eri nici nu putea pretinde mai mult.

Studenţii clujeni au încercat să aplice sistemul de joc în W. M. dar fără succes, aşa cum se'ntamplă la inceput. Doar fundaşii şi halful centru s'au plasat bine, în timp ce restul a ajuns incet-incet în sistemul ortodox.

Rapid a jucat lejer şi a câştigat la fel.

De reţinut jocul fair al ambelor echipe şi un jucător: Dascălu, care promite să ajungă un element de valoare, bine înţeles «lucrat» de un antrenor.

Matchul selecţionatelor a dovedit inutilitatea focurilor de trial.

Nu dau niciun criteriu serios in ceeace interesează pe selecţioneuri. In plus, se înregistrează accidente regretabile, care privează poate echipa naţională de titulari.

Eri a fost accidentat serios Marinescu. fundaşul oborean şi faptul a scos în evidenţă o altă constatare regretabilă: niciun medic n'a fost pe teren pentru a da îngrijiri accidentatului şi suntem siguri că există mulţi doctori care beneficiază de carnete F. R. F. H. de liberă intrare pe terenuri.

In ce priveşte selecţia, credem că federalii mai mult sunt încurcati decât lămuriţi.

Dar, asupra acestei probleme vom reveni în numărul nostru de mâine.

Atât vom sublinia acum, că există încă probleme în echipa naţională: portarul, un fundaş, un half şi doi înaintaşi.

Restul se mai găseşte.

— x. y. z. —

In matchul tuturor gafelor...

CAPITALA A INVINS PROVINCIA

cu 5-3 (1-2), după o partidă de somn reconfortant şi goaluri multe, inutile şi enigmatice

Din 30 jucători, în echipa naţională a intrat Sonny Niculescu...

Sunt matchuri bune, foarte bune, proaste şi foarte proaste.

Printre acestea din urmă se numără fără nici o îndoială, şi matchurile de selecţie.

In adevăr, o partidă mare lipsită de valoare din punct de vedere technic, mai nulă ca spectcol, mai lipsită de dinamism ca cea de eri, — trebue să ai ghinion ca să vezi.

S'au întâlnit, închipuiţi-vă, selecţionatele Provinciei şi Capitalei.

S'au adunat, adică, cei mai buni jucători din ţară, pentru a da unul din cele mai proaste jocuri vizionate de noi în acest sezon.

S'au adunat vedetele — vedete în adevăratul sens al cuvântului — pentru a ne arăta în cadrul unei partide care avea un anumit rost şi o anumită semnificaţie care le este forma şi, în ce măsură merită cei câţiva dintre ei să poarte tricoul naţional în matchul cu Slovacia, până la care nu mai este mult timp.

S'au întâlnit, spuneam, ca să ne arate forma; unii puteau s'o aibă mai bună, alţii mai rea, în nici un caz nu ne gândeam că vreunul din ei n'ar merita, ca valoare independentă de capriciile unei forme de moment, să aspire la această cinste care încoroneară eforturile unei cariere care a ajuns la superlative.

Dar ce a fost pe teren...

Noi ziceam — normal, nu? — că toţi meritâ această cinste, că toţi sunt jucători lansaţi, că toţi ar putea să joace în echipa naţională — modelul de eri fiind tocmai un cri-

DAVID

teriu un fel de suprem control, de ultimă verificare a celor mai buni.

Dar pe teren, spre marea noastră surprindere, împotriva celor mai legitime semne de întrebare pe care le împrumutase figurile noastre impaciente, — am fost nevoiţi să pornim prin tenebrele unei enigme de nedeslegat, pentru a desluşi numele jocului pe care, indolenţi ca nişte vizitatori americani în nişte muzee antice, îl practicau aşa zişii corifei ai partidei de eri.

Se prea poate ca aceste păreri sincere dar triste pe care le facem să fie cu atât mai mult reliefate, cu cât mai dăinuie încă în amintirea noastră minunatele matchuri făcute de echipa croată H.A.S.K.

Se prea poate să fim prea aspri, — dar, în mod cert, chiar dacă calificativele ne-or fi prea dure, jocul de eri noi nu-l putem numi — chiar dacă nu avea înţelegerea pentru dezastre a d-lui Churchill — joc de football.

A fost oină, barbut, pocher, handball sau cach-an-cach-can, — orice, numai football nu!

Şi e păcat, deşi noi, în bună parte, ne-am aşteptat la aceasta.

N'am avut până astăzi — sau poate că nu mai ţinem noi minte... — un match de selecţie care să-şi justifice scopul, care să-şi atingă ţinta.

După matchul de eri, confuziile sunt şi mai mari, părerile sunt şi mai împărţite, echipa naţională e şi mai puţin «văzută» decât până acum.

Pentrucă eri, numai un singur om s'a impus, unul singur a muncit, unul singur a depăşit dezastrul şi chiar mediocritatea, — unul singur a rămas viu, valabil, ca valoare acceptată pentru naţionala ce o vom alcătui.

Unul singur: Sonny.

Care a trebuit să învingă o atmosferă indiferentă şi mai ales o anchilozare a partenerilor şi adversarilor săi, care îl puteau îndemna la somn sau lene, cu un succes deopotrivă de asigurat.

Dar din cei 30 jucători cari au

TORJOC

evoluat eri, numai unul singur să dea un randament egal cu valoarea pe care o solicită stimulentul de a juca în echipa naţională, este puţin, foarte puţin.

Aşa, de jucat cu anumite aproximaţii şi chiar cu anumite regretabile dar nu de neiertat bâlbâieli, au mai jucat:

Ploeşteanu, David, Lupaş, Pop Vasile, Simatoc şi chiar acest inimos Vodă încăpăţânat şi ambiţios nevoe mare.

Dar în rest a fost pustiu, a fost penibil, jalnic de inadmisibil.

Jocul nu ne interesează!

Şi pentrucă am ajuns la acest capitol, deşi l-am definit dintru început, ţinem să spunem că n'avem nimic de spus.

Dar absolut nimic...

Şi asta din condescendenţă pentru anumite talente care ne-au plăcut odată şi le-am lăudat, care le-am respectat odată şi le mai respectăm, — dar nu mult timp însă de aci înainte în caz de repetire!

A fost un joc care se poate rezuma la următoarele cuvinte: mingea este degajată de portar, ajunge la un jucător, acesta vrea s'o trimeată la altul şi nu reuşeşte, pentru ca să iasă în out.

Din out mingea se duce la un alt jucător, cu o asemănătoare intenţie şi cu un identic rezultat.

Din când în când câte un trezit din somnolenţă trage şi mingea intră în poartă sau o prinde portarul.

Asta a fost jocul şi-l desfidem pe acela care ne-ar combate, cu argumente, că a fost altfel.

Am uitat să vă spunem că în cursul acestei partide s'au mar-

PLOEŞTEANU

cat nici mai mult nici mai puţin de opt goaluri, care n'au pasionat nici pe jucători şi nici pe spectatori.

Au fost nişte goaluri, nişte simple goaluri care au fost marcate aşa ca pentru a ne arăta cum se marchează goalurile

Şi ele au fost marcate de Sonny Niculescu (4) şi Ene pentru echipa Capitalei şi de Pop Vasile (2) şi Simatoc pentru selecţionata Provinciei.

D-lui Tică Iliescu i s'au alăturat următoarele formaţiuni:

REPRIZA I-a

BUCUREŞTI: David; Teodorescu, Marineseu; Şiclovan, Torjoc, Lupaş; Beraru, Mihăilescu, Sonny, Marian, Cricitoiu.

PROVINCIA: Iordăchescu; Neagu, Felecan I; Simatoc, Pop Vasile,

(Continuare în pag. 4-a)

Rapid a învins Universitatea

abea în repriza II-a

Scorul 4-1 (2-1) este raportul logic al formaţiilor de eri

Universitatea reapărea pe un teren bucureştean. Şi încă într'un joc greu. Evident că în orice timpuri, Universitatea nu avea o şansă regulată. Eri mai ales, sibienii păreau anticipat victime sigure. In fond chiar aşa a fost.

Partida de eri a avut două perioade opuse, două concepţii deosebite, traduse natural prin cele două reprize. Universitatea năvăleşte tânără pe teren, risipind vigoare, reuşind să fie o bună parte din timp superioară. A dominat pe Rapid clar, convins, cu passe sigure în adâncime, sau cu joc spectaculos în tripletă. In plus, deşi Rapid a deschis scorul, Universitatea a egalat fulgerător, continuând în virtutea inerţiei să domine uneori ciudat de categoric. Dar Rapid este Rapid. Se pune greu pe picioare, dar pe urmă merge. Rapid e o echipă care nu joacă bine decât atunci când trebue.

Eri erau semi-finalele unei cupe în care, pe teren propriu mai ales, trebuiau să se califice. Au întâlnit o Universitate deslănţuită. O singură repriză numai, căci după pauză, Rapid dozându-şi eforturile aşa cum trebuia, a domidat mult şi mai ales eficace.

De ce a pierdut „U"

Desigur că Universitatea nu putea câştiga. Cel puţin teoretic. Când după prima repriză scorul indica 2—1 pentru Rapid, înfrângerea sibienilor devenise o certitudine. Nu pentrucă diferenţa de scor nu mai puta fi egalată, ci mai ales pentrucă Universitatea se epuizase prea mult de-alungul primelor 45 de minute. De altfel s'a văzut că la reluare Universitatea n'a mai contat ca o formaţie organizată. Fără linie intermediară, şi numai cu doi atacanţi rămaşi în atac, Universitatea numai putea marca. Decât poate, cel mult, întâmplător.

Jocul de eri al Rapidului

Rapid a jucat slab o primă repriză. Sau oricum nu mai bine decât adversarii lor. Au jucat însă uşor, fără eforturi de a reţine balonul, lăsându-se uneori dominaţi, dar păstrând matematic echilibrul partidei. In plus linia de halfi a funcţionat impecabil, fiind tot timpul jocului motorul formaţiei.

La reluare Rapid a început iute. Surprinzător poate. Au constituit atacuri tot atât de clare ca ale sibienilor din prima repriză, numai că au fost cu două goaluri mai eficace.

A fost o repriză de plictiseală. Universitatea fără nerv, sau fără destulă condiţie fizică, n'a mai pu-

BOGDAN

tut rezista, începând să joace uneori destul de bărbăteşe.

Câteva date tehnice

Partida începe viciu, cu joc de centru. Nimeni superior. «U» încearcă slab câteva atacuri, urmate de unele lovituri de colţ, toate fără rezultat. In minutul 6, Sipoş fuge pe tuşe, ajunge pe linia porţii şi o împinge lui Radu Florian, care singur înscrie.

Şapte minute mai târziu se produce cel mai frumos goal al anului. O acţiune a sibienilor, acţiune clară şi sigură aduce balonul la Dascălu. Acesta deschide lung, în adâncime pe Ţăranu, care din aer, reia fulgerător, spre nedumerirea lui Sadowsky.

Domină Universitatea. In min. 29 Dascălu reia cu capul frumos în braţele lui Sadowsky. Rapid îşi revine abea spre sfârşit când Sipoş trage puternic, însă schotul nimereşte pe rând cele două bare, eşind apoi în teren. Baratcky stabileşte scorul reprizei la 2—1 în min. 38, reluând cu capul o centrare fotogenică a lui Radu Florian.

După pauză

Jocul nu mai are istoric. Rapid domină tot timpul, aşa cum vrea. Chiar în primul minut Boroş reţine greu un shot al lui Bogdan. Apoi în min. 62 Baratcky marchează din nou, pentruca zece minute mai târziu, Bogdan să ridice mingea peste Boroş, eşit inexplicabil din poartă. Şi jocul se termină, obositor, cu un scor perfect valabil, după o repriză egală — prima — şi după o repriză inutilă şi plictisitoare — a doua —

D. Mircea Crutescu, coreet şi autoritar a condus formaţiile:

RAPID: Sadowsky, Moldoveanu, Giuriţan, Costea, Răşinaru, Wetzer III, Sipoş, Radu Florian, Baratky, Dan Gavrilescu, Bogdan.

UNIVERSITATEA: Boroş, Brotokanu, Medrea II, Chirilă, Jojea, Dumitraş, Cosman, Medrea III, Dascălu, Jifkovici, Ţăranu.

— Vi. K. —

In aclamaţiile a 6.000 spectatori

„U. A. B-ul" a câştigat „Marele Premiu al Braşovului"

Surclasând echipele bucureştene lipsite de omogenitate şi, în parte accidentate. „Metropola" va organiza, la 2 August, revanşele pe acelaş traseu

— Dela trimisul nostru special —

BRAŞOV, 7 Iunie (Prin telefon).

In localitate s'a desfăşurat azi cursa ciclistă organizată de U. A. B., în joc fiind o frumoasă cupă denumită «Marele Premiu al Municipiului Braşov».

Alergarea a cunoscut un succes extraordinar, peste 6000 de spectatori populând traseul, — acelaş cu al Marelui Premiu Motociclst — cursa constituind un spectacol inedit pentru publicul braşovean, spectacol care indiscutabil — va rămâne mult timp în memoria braşovenilor al căror entuziasm a atins, deseori, momente de adevărat delir.

Propaganda realizată azi, pe străzile Braşovului, în slujba pedalei, este o temeinică afirmare a vieţii cicliste care pulsează la poalele Tâmpei.

Şi aci se cade subliniat, pe merit, că reuşita acestui grandios spectacol este opera muncii serioase şi pricepute pe care o depune d. ing. Togănel şeful sportiv al «U. A. B.«-ului, de a cărui sârguinţă se leagă multe isprăvi meritorii a asociaţiei polisportive a uzinelor «Astra».

ALERGAREA

desfăşurată pe echipe şi pe un traseu de 1.800 m., cu nu mai puţin de cinci viraje în loc, dificile, a constituit un serios examen de îndemânare şi, mai ales, de spirit de echipă şi omogenitate.

Şi la acest capitol braşovenii, recte «U. A. B.-ul», a avut în Costel Georgescu, Simionescu, Ion Georgescu şi Chicomban o formaţie bine sudată, care a acţionat regulat, ca o morişcă bine pusă la punct şi în faţa căreia bucureştenii au capotat pe toată linia. Echipele bucureştene au prezentat o formaţie cu valori disparate, ceeace fatal a adus înfrângerea. O singură formaţie, cea a «Metropolei» a cuprins trei mine de rezonanţă egală dar două erau nepregătite suficient. (Asta e o simplă explicaţie şi nici decum o scuză valabilă).

In astfel de situaţie «uabiştii» lucrând frumos şi-au luat o sdra-

Atac la poarta lui David. Simatoc este mai înalt şi a ajuns balonul cu capul.

vănă revanşă asupra bucureştenilor, după ultima evoluţie a «U.A.B.»-ului la Bucureşti.

SUPERIORITATEA BRAŞOVENILOR

Toţi alergători vechi, cu frumoase state de serviciu până acum, succesul lor fiind reflexul unei pregătiri serioase, al condiţiunilor sportive şi a diriguirii mereu vigilente şi însufleţite — cei patru «uabişti» au fost un lot omogen. A face o distincţie între ei ar însemna a creia animozitate şi a nu fi drepţi. Fiecare a lucrat dârz, fără menajamente obsedaţi de un singur ideal: victoria şi, implicit, satisfacţia superiorilor lor d-nii ingineri Ogrin şi Radeş — şefii supremi ai «U. A. B.»-ului, care au asistat la alergare.

BUCUREŞTENII

A elogia prea mult pe braşoveni omiţând musafirii — bucureşteni — ar însemna să fim rău

(Continuare în pag. 3-a)

Eri la Roma

Congresul I. B. U. şi-a încheiat lucrarile

A fost stabilită lista campionilor Europei

ROMA (serviciul nostru special). — Congresul I. B. U.-ului la care România a fost reprezentată prin d. C. Murgăşanu s'a încheiat Duminică printr'o şedinţă plenară prezidată de d. Vittorio Mussolini, preşedintele nouei organizaţii europene pentru boxul profesionist (A. E. P. E).

Cu acest prilej a fost omologată lista campionilor europeni care are următoarea înfăţişare:

Categoria muscă: Urbinati (Italia).

Categoria cocoş: Bondavalli (Italia).

Categoria pană: Bondavalli (Italia).

Categoria uşoară: Botta (Italia)

Catetoria mijlocie: Besselmann (Germania).

Categoria semi-grea: Musina (Italia).

Categoria grea: Schmeling (Germania).

Pentru categoria semi-mijlocie s'a hotărât să se omologheze drept campion european câştigătorul matchului, care va avea loc, în curând, între francezul Cerdan şi spaniolul Ferre. Aceasta în cazul când Franţa va adera la forul dela Roma până în şase luni de zile.

D. Prim Ministru Mihail Antonescu felicită A. S. Politechnica

Domnul preşedinte al clubului A. S. Politechnica, mulţumind telegrafic D-lui Preşedinte al Consiliului de Miniştri d. Prof. Mihai Antonescu pentru sprijinul nelimitat acordat rugbyştilor cu ocazia turneului G. U. F.-ului din Milano, a răspuns printr'o scrisoare prin care felicită pe Studenţii ca şi pe preşedintele lor pentru munca depusă în reprezentarea rugbyului cu cinste în faţa sportivilor Italieni.

D. Prim Ministru promite în aceaşi scrisoare întregul sprijin rugbyului bucureştean.